نوی سبک نوی ادب

د

اروابناد استاد گل پا چا الفت

جرمني ۲۰۱۱ میلادي کال

www.ulfat.de

فهرست

سر لیك:	مخ:
دخدای قانون	۱
دکار فکر	۱_۲
زه خبرنه وم	۲
دخیرخاوند	۳
دیمرکراسی	۳_۴
عشق	۴
عمل	۵
دایمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی	۵_۶
زموربـاغ	۶
بې تمیزي	۶_۷

سر لیك:	مخ:
دظالم فلسفه	۷
دستور العمل	۸
اصلی غل	۹
دغلو منطق	۹_۱۰
دغلوډېوه	۱۰
دحاکم اشتباه	۱۰-۱۱
څه لري او څه نه لري؟	۱۱
آمر او مامور	۱۲
توره پرده	۱۲-۱۳
د ژوند نغمه	۱۳
خوشحالي	۱۳_۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم

دخدای قانون

مونږ د خپلو کورونو له څنګه په ډېره کښې ناست وو. له پاسه یولاروی راغی، د ونې ډډ ته یې ډډه ولګوله. ډوډی یې له ملا نه پرانیستله په مزه مزه یې له څه شي سره خوړله. مونږ ډېر وږي تږي وو، هغه ځان موړکړ او یخې اوبه یې وڅکلې مونږ روژه وو هغه بوزه وه، ځکه چې په مسافر باندې روژې نشته.

لاروی ویل: ماته د خوړلو اجازه شته تاسوته نشته.

ما ته خدای (ج) خواړه او اوبه رواکړیدی په تاسو یې ابسار کړیدی.

داد خدای قانون دی، ددی قانون په رمزاو معنی تاسی نه پوهیږئ.

د خدای کارونه بې حکمته نه دي.

تاسی ددغه عملی تعلیم په اصلی معنی ښه فکر وکړئ ! تاسې ولې وږي یاست او زه موړیم؟

زه په کار اومقصد پسې روان یم ناست نه یم زما په ژوند کښې دربدل نشته ځکه ما نه وږی کوي؟

تاسې ځای په ځای پراته یاست ستاسې حرکت لنډ دی ځکه یې وږي کړئ.

تاسې دخدای قانون منلی دی مګر پوه شوي پرې نه یاست. زه ددې دپاره راوګرزېدم چې تاسې پوه کړم او له لوږې نجات وموئ.

پاڅیږئ، راون شئ اولری ځای په نظرکښې ونیسئ لوره او تنده په توقف اوسکون کښې ده په حرکت کښې نشته.

دکار فکر

دکورمیرمن ناروغه وه، د دوا پیسې نه وې، غله خلاصه وه ماشومان وږي وو، په کور کښې څه نه و پاتې چې پیسې پرې نغدې شي.

د کورخاوند یوه ورځ په پور پسې وګرځیده، دوستانو، اشنا یانو خپلوانو هېڅ ورنکړه.

بله ورځ په ګدایي پسې ووت دسخیانو او غنیانو له کورونو نه نا امیده راغی.

دریمه ورځ ورته دکار فکر پیداشو کارته یې ملا وتړله په کارپسې روان شو،کاریې وکړ په دغه ورځ یې کورته دوا او ډوډی راوړه د کورمیرمن او ماشومان ډېر خوشحاله شوه.

چې رنځور جوړشي او وږي موړشي له دېنه لویه خوشحالي بله نشته.

که څوک خوشحالي غواړي په کار کښې دي ولټوي.

د رنځو رانو علاج په کارباندې کېږي.

چې وږي مړوي هغه کاردی.

چې سړی خوارشي اوخپلوان ترېنه لاس واخلي.

چې څوک پور ورنه کړي او اشنایان نا اشنا شي.

چې سخیان ورته ووایي خدای دې درکړي.
چې له هرچا او له هرې خوا نا امیده شي.
په دغه وخت کښې کارپه کاربېږي.
پلار خپل ځوی ته تریوه وخته ډوډۍ ورکوي بیا یې له ځانه بېلوي.
چې ځوی لوی شو بیا مور هم شیدی نه ورکوي.
مګردکار مهرباني او احسان په هروخت کښې وي.
دکاربرکت په هېچا کښې نشته.
هغه چې د خان مزدوري کوي خان څه نه ورکوي کارېې ورکوي.
نو راشه! دکارسړی شه!
دکارسړی او د سردار سړی ډېر فرق لري.

زه خبرنه وم

له خوبه راوېښ شوم ډېر ورې وم.
تا زما له سر لاندې ډوډۍ ایښې و، ما نه لیده په دسترخان کښې پټه وه.
ما ستا دسترخان و نه لټاوه د خلقو درګاه ته ودرېدم.
زه خبر نه وم چې ډوډۍ زما له پښولاندې ده او ماپردۍ کورته لاس نیولی دی.
زه ډېر وروسته پوه شوم چې د ځمکې دسترخان له ډوډۍ ډک دی او زه ګدایي کوم.
که زه پوه وای ما به د ډوډۍ دپاره ځانته دومره باداران نه پیداکول.
زه ستا د درګاه د خاورو په قدر پوه نشوم، زه نه وم خبر چې په دې خاوروکښې هرڅه شته.
هو! تازمونږ دپاره ډېر څه پیداکړي دي مګرمونږ نه یو پوه شوي.
لکه چې د ځمکې په مخ دترو دپاره ډکې ویالې او ډک سیندونه بهېږي د ورو دپاره هم په هره پوله ډوډۍ ایښې ده.
هلئ! زرکوئ ! دغه وږي فقیران خبر کړئ چه د خدای دسترخان ولټوي.
ټول نعمتونه همدغلته دي.
له خلقو سره یې له کاره اوبې له زیاره څه نشته.
تاسې د خدای په نامه له چانه څه مه غواړئ.
دخدای په نامه څه ورکړئ ځکه چه خدای تاسو ته هر څه درکړي دي که تاسې هرڅه ولټوئ په دغو خاوروکښې بې مومئ.
په لټولو هرڅه پیداکیږی.
که تاسې وزګار کښېننئ او هر څه له ځانه وغواړئ هرڅه شته، که ګدایي کوئ هېڅ نشته.

دخیرخاوند

هغه خپله غوا په پولو او لښتیوپووله.

دهقانان پوهېدل چه دی پردی کښت په غوا باندې نه خوري.

غوا به کله کله د خلقو کښت ته خو له اچوله مګر ده بې جلب نیوه.

دغه لږه زیان دقصد له مخې نه و ځکه چا څه نه ویل.

دغوا خاوند پوهېده چه په پولو او لښتیو باندې غوا ښه مړېږي.

که غوا خوشې وي او پردۍ شوتله خوري یا ټنډېږي یا لنډۍ اوبوچۍ کورته راځی.

دده غوا کټاره نه وه، ډېرې ښې شودې بې کولې هرچابه ویل چه ډېر ه ښه غوا ده.

دغوا شودې او شرومبې هغه یواځې نه خوړلې دمېلمنو د مسافرو د همسایه ګانو برخه هم په کښې وه.

خلقو ویل: دا سړی ډېرښه سړی دی داکور د خیراو برکت کوردی.

هو! څوک چې خپل نفس دغسې وساتي او جلب بې خوشې نه کړي هغه دخیراو برکت خاوند دی.

د هغه ضرر چاته نه رسېږي خیر بې رسېږي.

د هغه غوا هم وری نه پاته کېږي او شودې بې ډېرې وي.

دیمرکراسی

په شفتالو کښې زری دی په زري کښې دشفتالو ونه ده، دغنمو په وروکښې دانې شته په دانوکښې همدغسې وری شته.

په چرګه کښې هګۍ ده په هګۍ کښې چرګه.

دغه یوه دانه پندانه چې ګوري تبل اوپلته دواړه لري او په حقیقت کښې بله ډېوه ده مګر ستا سترګې پټې دي دغه رڼا نه ویني.

ته نه بې خبر چې په یوه دانه اوپه یوه څاڅکی کښې عالمونه پراته دي.

ته پخپله هم دغنم په دانه کښې ویده وې بیادې په یوه څاڅکی او بوکښې لامبو وهله نن ځانته لوی سړی واېې اوپه لویه بېړۍ کښې ناست په لویو سیندونوکښې حرکت کوې.

څه شی چې ته وروکی ګڼې هغه هم لوی دی.

یا هغه چې تاته لوی ښکاري هغه هم لوی ندی.

ته ونه لویه ګڼې هغه په یوه زري کښې ده.

تاته زړی ورو کی معلومیږي په هغه کښې غټه ونه ځای شویده د غه غټه هندوانه چې ګورې کا ل ته نشي پاتې کیدای اوعمرېې ډېر لږدی.
دغه دهندوانې کوچنی زړی تاته هر کا ل تازه هندوانې درکوي.
دزړي قیمت له هندوانې نه لږ نه دی.
هندوانه په زړي کښې ساتلی ده که زړی ورک شو هندوانه ورکیږي.
که میندی اوپلرونه خپل واړه ماشومان ساتي واړه اوکوچني هم قام اوټبر ساتي.
نو راشه! هیڅ شی وړوکی اوکوچنی مه ګڼه ځکه چې دلته غټ اوکوچنی لوی او وړوکی نشته ټو ل برابر دي یواځې خدای لوی دی اوبس.
دنن ورځې دیموکراسي له همدغسې ژوري کتنې څخه پیداشوه او د ډېر دقت نتیجه ده.

عشق

ته له ډېرقوت او ډېرو لښکروسره په دغه ښار راغلې.
ددې ښار له خلقو سره دې ډېر جنګونه وکړه.
له دی خوا له هغی خوا ډېر خلق ووژ ل شوه، ډېرې وینې توېې شوې، ډېرې ککرۍ له پښو لاندې شوې.
ستا مخه چاونشوه نیولی.
تاد ډېرو مړو په سرونو پښې کېښودې او په ډېرقوت له خپلو لښکرو سره دلوی فاتح په شان ښارته راننوتلی.
ته ډېر په قاروې تاغوښتل چې ښار لوټ کړې او قتل عام جوړ کړې.
مګر داکار تا ونشو کړای.
ستا مخې ته دښار یوه ښکلې پېغله راغله ستا زړه بې ویووړ.
تا خپل زړه دهغې له پنجو خلاص نکړای شو او له خپل ټو ل قوت سره یوې پېغلې ته تسلیم شوې.
تا په ځان باندې د یو فاتح ګمان کاوه مګر فاتح بل څوک و.
ته نه وې خبر چې دننه په ښارکښې بل راز قوت موجود دی.
تا په ډېر زور اوقوت ځان اسیرکړ او د خپل اسارت لپاره دې ډېرې قربانۍ ورکړې.
که له تاسره دغه قوت نه وای اوشکست دې خوړلی وای نه اسیر کیدې، دعشق مقام ته رسیدل څه اسانه کار نه دی.
ته اوس دا ښار نشې لوټولی دا خلق نشې وژلی ځکه چه عشق اومحبت اجازه نه درکوي.
ته باید ددوئ خدمت وکړې او ددوئ خدمتکار شې.
هو! عشق له پادشاهانو نه خدمتکاران جوړولی شي.
دلته سکندر بل راز کیږي او دجهانګیرۍ حرص نه پاته کیږي.
سنګر څوک نشي ماتولی دلته زور او قوت ماتیږي.

عمل

هغه خپله امسا ټکوله اوبازارته راغی.

په سترګو یې څه نه لیدل خویه نامه یې هرڅه پېژندل.

له ده نه خپلو ماشومانو وځکې غوښتې وې.

دی په وځکو پسی راغلی و.

دغسې ډېر رانده بازارته راځي او څه اخلی.

دکانداران دهغوئ په سترګو کښې خاورې اچوي او ردي مالونه ورکوي.

ده ته یې هم له خاورو نه ډکې وځکې ورکړې او هر څه په کښې ګډو.

هغه روان و او ځولی یې له لاسه خوشې شوه.

د هغه ارزو له خاورو سره برابره شوه.

هغه دزمکې په سرلاس وګرزاوه او هر څه یې ټو ل کړه.

هغه نه پوهیده چه خپل کورته څه شی وړي؟

ده غوندي ډېر رانده دلته راځي اوله ځانه سره څه وړي چې د وړلو نه دی.

هو! د ړندو عمل همدغسې وي.

دایمان ځای زړه دی او دی یې زړه دی

چې وړوکی و له شیټکو اوپېریانو ډاربده.
چې لږ غوندې غټ شو د ملاصاحب له ډاره په سبق نه پوهېده په کورکښې د ادې ډارو د باندې د دادا.
اوس چه لوی دی دماسلانو ډار، دخان ډار، د ملک ډار، د حاکم ډار یې په زړه کښې ټینګ ځای نیولی دی.
په چول اوبیدیا کښې له غلو داریږي، په کوروکلی کښې له غلیمانو په ښار کښې له پولیسانو، دایمان ځای زړه دی او دی ډېر بې زړه دی.
د شپې په خوب کښې هم ډاریږي او خپکی یې نیسي.
لویه خدایه! په کوم زړه کښې چې دومره ډېرې وېرې وي، ستا وېره ډېره نه ځائیږي ستا خوف ته ډېر لږ ځای پاته کیږي.
که ستا ډار او د ظالمانو ډارپه یو زړه کښې یوشان موجودوي له دېنه لویه ګناه بله نشته.

کشکې دوئ یوازې له تا ډار یدلی اوستا د دښمنانو ډارېې په زړه کښې نه وای.
دخلقو ډار ستا ویره په زړونوکښې کموي او ایمان ته زیان رسوي.
ستا ضعیفه بنده ګان یوازې له تانه نه وېرېږي له نورو نه هم وېرېږي. دوئ اوس دزوروروله ډاره حق نشي ویلی او ته دحق طرفدار یې.
ته په دروغو خپه کیږې دوئ له ډاره رښتیا نشي ویلی.
ستا ظلم نه دی خوښ دوئ له وېرې دظالمانو خدمتونه اوصفتونه کوي.
هغه مسلمان چېرته دی چه یوازې له تا ډارېږی او بس.
ستا بنده باید د ډار بنده نه وي، دنمرود له اوره یې سترګه ونه سوزي، دفرعون په مقابل کښې مغلوب نشي، له مرګه ونه وېرېږي.

زموږ باغ

ددې باغ ونې ټولې زړې دي، ډېرونه او ښاخونه یې وچ دي، په میوو کښې زښت ډېر فرق راغلی دی میوو لاخه چې سیورې هم نیم نه دی پاته، تازګي نشته، خیابانونه اوچمونه خراب دي، باغ ټول اغزو اوناکاره بوټو نیولی دی.
دګلانو یونیم بوټی که وي هغه دربو اوکبلو لاندې کړیدی دلته اوس طوطیان اوبلبلې نه راځي.پدی چمن کښې اوس ځاروی څري، دونو پاڼې په پسرلي کښې زیړې ښکاري.
داونې ټولې دوهلو دي.
ددې زړو ونو نیلو اوریښو ټوله ځمکه نیولې ده. د ځمکې قوت یې ډېرکم کړیدی مګر ځانګو اوښاخونو ته یې فایده ډېره لږه رسیږي داونې اوس بې ثمره او بې حاصله دي.
دباغ خاوند باید ټولې له بیخه وباسي. په ځای یې نوي نیالګي کېږدي. مونږ باید ډېر انتظار وکاږو چه دلته بیا سیورې اومیوه پیداشي او پدې باغ وښ کښې بیاتازګې ووینو.
که مالیار کا ل په کا ل چینجنې زړې ونې اېستلې اونوي نیالګي یې په ځای اینبودلی باغ به اوس هم هماغسې سمسورو.
دباغ عمر او د ونو عمربه یوشان نه و.
ونې به ورکېدې باغ به نه ورکېده.
اجتماعي ژوند به له فردي او شخصي ژوند نه نه قربانېده.
څوک چې زړې ونې په باغ کښې ساتي باغ به یې همدغسې وي.

بې تمیزي

ډېرښه آس و، خو د بې تميزو په لاس کښې وو.

څو ک يې په قدر پوه نشوه باوغان پرې موړه کېښوده.

ديابو کارېې ترې واخيست.

هغه خبرنه و، چه دغسې آس دپادشاهانو په کمند کښې هم نشته اوقيمت يې ډېر زيات دی.

چېرته چې علم او فراست نه وي خلق د آس او يابو فرق نشي کولی هلته عربي اسونه له موړولاندی زخميان شی او

دخرو په غاړه دزرو کتورې وي.

په دغسې وخت کښې چې عمومي شعور ړوند وي اوخه نه وينی حافظ دخلقو دبې تميزۍ اعلان کوی:

اسپ تازی شده مجروح بزير پالان
طوق زرين همه درګردن خرمی بينم

دظالم فلسفه

يوسړی دغليمانو په خوله شل کاله بندي شو.
هرچا به ويل حاکم ناروا وکړه، دومره ظلم هېڅوک نه کوي. دلته عدالت نشته، قانون ته څوک نه ګوري، په بډو او رشوتونو هر څه کېږي مونږ له دې حاکم سره نور ګذران نشوکولی.
بندی چې له زندان نه راووت د هنر اوکما ل نوم ې په وطن کښې خپورشو او ډېر دکارسړی وخوت.
حاکم ويل: زه پوهېدم چې دی بې ګناه دی، مګر که مادی نه وای بندي کړی، غليمانو واژه يا به ده څوک وژلی و، ده بې زندانه ژوند نشوکولی دده حيات په خطرکښې و، دده دغه هنراو کما ل دزندان برکت دی که دی پوه شي، ماله ده سره ډېرلوی احسان کړی دی. انسان پخپل خيروشر نه پوهېږي ډېرځله په ښو باندې دبدو ګمان کوي.
که دی پوه شي بند يتو ب دده دپاره خير و، ما دده خير په زندان کښې ليده.
ډېرکارونه دي چې په ظاهره بد معلومېږي په حقيقت کښې ښه وی، د خلقو په نظرکښې ظلم وي چې فلسفه يې ولتيوې رحم او د لسوزی وي.
ناپوهه خلق خير خواهان نه پېژني، په احسان نه پوهېږي، دوستي ورته دښمني ښکاري، په مدرسه باندی دزندان ګمان کوی.
موږ ددوئ په خوشحالۍ پسې نه ګرزو، ددوئ په خير پسې ګرزو.
دوئ په خپل خيرنه پو هېږي او خپل خيرنشي سنجولی .

دستور العمل

خاص مجلس و، ټول غلي ناست وو، يوهم خبرنه و چې څه به وايي؟ دومره پوهېدل چې مطلب ډېر مهم دی.
پس له څه قدر سکوت نه، هغه وويل: غېرله سرو او سپينو ډېرقيمت بها څه شته چې جواهر او الماس هغومره قيمت نه لری حکومت بايد هغه ډېر ټينګ وساتي.
که هغه و، هرڅه شته، که هغه نه و هېڅ نشته، د حکومت اساس اوبنياد هماغه دی، بې له هغه حکومت نشی قايمېدلی.
دخزانو ساتنه هغومره ضرورنه ده، د هغه شی ساتل فرض دی.
دسياست په دنياکښې هېڅ شی هغومره قيمت نه لری.
په دې خبره ټو ل په فکر کښې شوه.
چا ګمان کاوه چې مراد عدالت دی حکومت بايد دغه شی ډېر ټينګ وساتی اوله الماسو نه بې بهتر وګڼي.
د ځينو داخيا ل و، چې دمملکت استقلال له هرڅه نه زيات قيمت لری، يوسياستمداربايد د همدغه شي دساتلو ډېر ټينګه توصيه وکړی.
څه نورو تصور کاوه چې مقصد دملت خوشحالی ده.
ديوه ديموکرات حکومت اساس همدغه دی جواهراو الماس دومره قيمت نه لري.
پس له يو څه وقفې هغه خپل مطلب ښکاره کړ.
هغه پو هېده چې زما په خبرو پوهېدل څه اسانه کارنه دی.
هغه وويل: دحکومت ډار بايد ډېر ټينګ وساتل شي او حاکما ن له ډېر تشدد نه کارواخلی، د حکومت ډار که دخلقو په سترګو کښې و خزانو ته څوک کاږه نشي کتلی له ګدامو نونه مړک هم غله نشي وړلی، سره او سپين که په ډاګ پراته وي څوک ورته نه ګوری. که دا وېره د خلقو په زړه کښې وه ظلم ته به عدالت وايي بې رحمي به رحم ګڼي. که ډار نه و او خلک سپين سترګی شو نو بيا ګذاره ډېر مشکله ده.
تاسې کوښښ وکړئ چې دغه ډار د خلقو په زړونو اوسترګو کښې وساتئ او دا قيمت بها څيز ضايع نشي، ددی شي په قيمت باندې ښه پوه شئ!
دا هغه شی دی چې په وينو تويېولو په کورونو ورانولو په مالونو لوټولو لاس ته راغلی دی. تاسی بې په آسانه مه ورکوئ!

اصلی غل

ستا خوښه چه غل ورته واېې که دغلو مل؟ زه ېې غل بولم.
ددې غله لاس قاضی یا مفتی نشي پرېکولی.
دده له لاسه هرڅه کېږي او ډېرقوت ورسره دی.
حاکمان ده ته څه نشي ویلی.
دپولیسانو زور په ده نه رسېږی.
ددې غله احترام قوماندان هم کوی.
داغل ډېر زورور غل دی.
دده مخه څوک دورځې هم نشي نیولی.
دی دسر کارپه ما ل کښې هم برخه لري، او په خزانه کښې شریک دی.
په ده باندی هېڅوک دعوه نشي کولی.
ده ته یواځې زه غل ویلی شم اوبس.
دا هغه غل دی چه له سترګونه رانجه نه پټوي سترګې پټوي.
غله پیسې پټوي.
دی غله پټوي، خیانتونه پټوي، ظلمونه پټوي.
اصلي غل همدغه دی.
ترڅو دی ورک نشي غله نه ورکېږي.

دغلو منطق

له ورځې نه شپه ښه ده او له رڼا نه تورتم.
شپه دراحت دپاره ده، ورځ د زخمت دپاره.
دعیش او عشرت وخت شپه ده.
سازونه سرودونه په شپه کښې وي.
وصالونه په شپه کښې صورت نیسي.
ساقی اوشاهد دشپې ښه ښکاره کېږی.
د بزم محفلونه د شپې وی.
دحیات اوبه په تورتم کښې دی.
په تیاره کښې دستر او پرده پوشۍ راز پټ دی.
تاسې دتورتم په قدرنه پوهېږئ.
شپې لکه د خوبانو زلفې چې هرڅومره اوږدې وي هغو مره ښې وي.
په سپینو مخونو باندې باید تورې زلفې خورې وي.

ښکلي او ښایسته میرمنې په تورو پردو کښې پټې ښې دي.
موږ او دوئ دپردې ترشاپه تیاره کښې هر څه کولی شو.
که زموږ له عملونو پرده لرې شوه او هر چاپه رڼاکښې ولیدو مونږ ته به په نفرت وګوري.
زموږ دپاره شپه ډېره ښه ده.
تاسې کوښښ وکړئ چې دورځې هم تورتم او تیاره وي.
د وهم او خوف تیاره د ورځو رڼا کموي.
له ظلم سره ظلمت اوتورتم تړلی دی.
د ورو خلقو په سترګو باندې توره شپه وي.
دناپوهۍ تیاره له شپې نه کمه نه ده.
باید تل ترتله تیاره وي ځکه چې د حیات اوبه په تورتم کښې دی.

دغلو ډیوه

سپوږمۍ ورکه شوه، شپه ډره تیاره وه، غله په تورتم کښې راغله په کاله ننوتل.

دوئ خبرنه و چې ښه ښه مالونه چېرته ایښي دي، ځکه یې ډیوه ولګوله او ما ل یې لټاوه.

دکوروکلي خلقو چې رڼا ولیده راپا څېدل دغلو مخه یې ونیوله اوغله یې وپېژندل.

یوه وویل: له تورتم نه دغلو ډیوه هم ښه ده.

موږ غله په رڼا کښې ولیدل او راوېښ شو.

هو! موږ غلو راوېښ کړو.

زموږ په کورکښې غلو ډیوه ولګوله.

دحاکم اشتباه

دومره ظلم او ستم، دومره تغافل او بې پروايي، دومره کبر او غرور.
داسې سخت زړه؟
بې رحمي او بې غوري انتها ته ورسیده.
دزړونو له ازاره هېڅ نه وېرېږي.

زما په ژړاېږ زړه نرم نشو.
زما فریادونه نه اوري.
زما عذرونه او زارۍ تاثیر نه لري.
زه په ډېرامید ورشم. زما په زړه کښې ډېرې خبرې وي.
زه وایم خپل ټول عرضونه به وکړم.
هغه لکه برېښنا د سترګو په رپ کښې له سترګو پنا شي.
له ډېرې استغنا راته ګوري هم نه.
عاشق دمعشوقې له لاسه دغه راز شکایتونه کول.
حاکم اشتباه وکړه، هغه یې سیاستاً بندي کړاو په سیاسی بندیانو کښې حساب شو.
آه دوطن مینان په دغسې خبرو زندان ته ځي.

څه لري او څه نه لري؟

زمکې لري، ژرندې لري، قلاګانې لري.
راډیو نه لري، موټر نه لري چوکۍ نه لري.
سرلري، سترګې لري، زړه لري غوږونه لري.
ذوق نه لري، فکرنه لري شعور نه لري احساس نه لري.
ټغرونه لري، توشکونه لري، رخت خوابونه لري.
جارونه لري، څنډل نه لري، مینځل نه لري.
ګوخانې لري، طبیلې لري، تحویلخانې لري.
حمام نه لري تشنات نلري، صابون نه لري.
جوار لري، غنم لري، وریجې لري، پیسې لري.
خیرات نلري، زکوه نلري، صحت نلري، راحت نلري.
حرص لري، غم لري، سودا لري، ظلم لري،ناروا لري.
قناعت نلري، صبر نلري،فضلیت نلري، رحم نلري.
جهل لري، بخل لري، حسد لري، رقبیان لري، دښمنان لري.
علم نلري، اخلاق نلري، سواد نلري.
زامن لري، نمسي لري، لونې لري، وروڼه لري.
مکتب نلري، معلم نلري، ملا نه لري، میرزانلري.
کبرلري، غرور لري، بدبیني لري بدګماني لري.
انصاف نلري، ضمیر نلري، وجدان نلري.
څوک؟
زموږ خان او زموږ ملک.

آمر اومامور

زه به په تریو وچولی خبرې کوم.

ته به لکه مجرم کوږ اورمیږ ولاړ یې بلې صاحب به وایې.

زه به په هرکار کښې کارلرم.

ته به زما په کار کښې دفکرکولو حق هم نه لرې.

زه به هیڅ نه کوم، ته به زما په امر هر څه کوې.

خدمت به ته کوې نام نیکی به زما وي.

کاربه زه ورانوم ملامت به ته یې.

څومره چې له مرګه ویرېږې له مانه به هم ډارېږې.

په هره اندازه چې له ژوند سره علاقه لرې له ماسره به یې هم لرې.

یوازې محبت مې نه دی په کار زماله خوفه باید زړونه ورپیږي.

زما په حضور کښې بې له عجز و نیازه هېڅ خدمت نه قبلیږي.

که د عاجزۍ او دغلامۍ خوی درسره و هر راز خیانتو نه دې معافیږي.

پام کوه! چې پخپل خدمت اولیاقت مغرور نشې.

هرکله چې راځې که هر څومره مهم کارونه دې کړې و لکه ګنهګار سر ټیټی راځه!

خپل خدمتونه مه یادوه!

په قانون استناد مه کوه!

ماته ځان وسپاره زما په خوشحالۍ کښې هر څه ولتوه ستا ترقي زما په اطاعت پورې تړلې ده.

ستاترفیع په همدغسې تواضع کښې پته ده، ته خپل ځان او خپل حد وپیژنه.

ته ښه فکر وکړه چې څه څوک یم او ته څوک یې!

توره پرده

سپوږمۍ چې په تورو وریځو کښې پټه شي په جهان باندې توره پرده غوړیږي او هرڅه په تورتم کښې ورک وي.

په دغسې توره تیاره کښې دانسان بینایي کارنه کوي، ړانده او دنظر خاوندان یو راز وي، ښه مخونه او بد مخونه فرق

نه لري دسپین او تورتمیز نشي کیدای خپل او پردی نه پېژندل کیږي.

د حقیقت او جما ل رڼا له سپوږمۍ نه کمه نه ده.

ددې سپوږمۍ پټوالۍ په سترګو لا څه چې په زړونو هم تیاره راولي که داتیاره ورکه نشي او دغه رڼا له تورې پردې

لاندې وي، د ذوق اونظر د خاوندانو شپه نه سبا کیږي.

دشعر او ادب دنیا نه جوړیږي.

فکر شعور او احساس نه وینیږي.

دکار او حرکت اراده نه پیداکیږي.

د ژوند نغمه

ټول غلي دي، هېڅوک څه نه وايي، دژوند نغمه غلې ده په دغسې خاموشۍ کښې ذوقونه مري، فکرونه محوه کيږي، نشاط او فرحت لکه وحشي مرغه له انسانانو نه تښتي.
زه غواړم ددغه سکوت طلسم مات کړم او خپله سرينده وغږوم داسرينده مادعشق له هيواد او دبلبلو له کوره راوړېده.
زما دسريندې اواز ډېر خوږدی.
راشئ! کښينئ! زما نغمې واورئ!
زه نه غواړم چې ارزوګانې مړې او زوړنه ساړه وي.
زه د احساساتو او جذباتو دويښولو لپاره راغلم.
دغه ده ما خپله سرينده راواخيستله خپلې نغمې شروع کوم.
دا څه وشوه؟ له دې سريندې نه خو هېڅ اواز نه پورته کيږي.
سرينده خو نه ده ماته، تارونه يې ټول په ځای دي.
داولې نه غږيږي له دېنه لويه ضايعه بله نشته.
پوه شوم وپوهېدم داسرينده دبلبلو دکور ده او بې دګلونو له خوابل چېرته نه غږيږي.
داسرينده له عشق سره تعلق او ارتبا ط لري. تارونه يې هم په هماغه مقام پورې تړلي دي.
زه بايد ګلزار ته ننووزم او دګلونو په حرم کښې دخپلې سريندې آواز واورم.
زه بايد دنرګس سترګې، دغوټۍ خندا، دچنډېرو لښتې، دسنبلو پرېشانه زلفې وګورم او د حسن په ګلزار کښې خپله سرينده وغږوم. بې له دېنه دغه خاموشي نه ورکيږي او خوشحالي نه پيداکيږي.
دا تورې وريځې بايد دلمر او سپوږمۍ له مخې لرې شي.
دبلبلانو پنجرې اوقفسونه بايد مات شي.
د باغ تړلې ور بايد ببرته شي چې خوشحالي راشي او ذوق وشعور سترګې وغړوي.

خوشحالي

ستا دشجاعت اوشهامت ترانه ډېره خوږه ده.

داترانه ډېر مشهور شاعر جوړه کړه، سازندګانو ورته ډېرښه اهنګ پيداکړ اوس يې د وطن جونه او پېغلې په ډېر شوق وايي او ته يې په اورېدو ډېر خوشحاله يې.

ټول خلق تاته په ډېر قدر او احترام ګوري دا چه هلته يوځای بل ځای ستا دتورې او سر بازۍ صفتونه دي او ته له ډېرې خوشحالۍ په جامو کښې نه ځائيږې.

په هغه ورځ چې ته د جنګ او جګړې له ميدانه بريالی راغلې ستاپه افتخار جشن ونيو ل شو په تا باندی له هرې خواګلونه شيندل کېده ستا په غاړه کښې خلقو دګلو هارونه اچول ټولې سترګې تاته متوجه وې او په تا باندې خوشحالي ورېدله. دا خوشحالۍ تاله هغه ځايه راوړه چې هلته دګوليو او بمونو باران وريده او ژوند ډېر په خطرکښې و، ته به هر ساعت له مرګ سره مخامخ کېدې اوډېر لوی غم درسره و.

هو! دمشرانو خوشحالۍ په همدغسې مشکلاتو او خطراتو او غمونو کښې پټه وي او کـو چنيان خوشې په خوشي خوشحاله وي.

((پای))

نوی سبک نوی ادب

www.ulfat de